

ogsaa i anden Henseende, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa. Jeg mener derfor ogsaa, at der var god Grund til, at Udvalget stillede Forslag om en Tid af 3 Aar for Varigheden af den Lov, der her er Tale om; i alt Fald tror jeg ikke, at man paa et Aar vilde kunne faa et Lovforslag om en ny Institution til Afløsning af „de fattiges Kasse“ gennemført, endsigé i denne Samling.

Madsen-Mygdal: Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) har ganske vist Ret, naar han siger, at man kan ikke forudsætte som givet, at denne Lov varer længere end 3 Aar; det er jo en Selvfølge, at naar vi vedtage en Lov paa 3 Aar, gælder Loven kun i 3 Aar. Men jeg maa dog i Modsætning til det ærede Medlem fremhæve, at naar jeg for mit Vedkommende har overvundet de Betænkkeligheder med Hensyn til de 3 Aar, som jeg havde, hvad jeg ogsaa udtalte ved 2den Behandling, var min Hovedgrund denne, at det fra alle Sider, endogsaa fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (Estrup), offentligt her i Salen forleden erkendtes, at det er nødvendigt at give Tilskud til de fattiges Kasse. Og jeg turde maaske ogsaa have Lov til at sige, at det endvidere blev sagt — ganske vist ikke her i Salen —, at hvis man ikke skulde være saa heldig at opnaa Enighed om en ny Lov i de 3 Aar, kunde man jo forlænge den gamle, forlænge Tilskuddet for et Aar ad Gangen, om saa var. Da altsaa Stillingen er den, at det fra alle Sider erkendes, at det er nødvendigt at give Tilskud til de fattiges Kasse, har jeg Grund til at tro, at naar det en Gang er begyndt, vil det blive fortsat, og det var Hovedgrunden til, at jeg gik med til de 3 Aar.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): En Omorganisation af „de fattiges Kasser“ eller i det hele af den fri Fattigforsørgelse vil neppe være saa stor eller indgribende, at der ikke er al god Udsigt til, at der med god Villie fra alle Sider kan naas et Resultat i Løbet af tre Aar, og jeg anser det derfor for temmelig overflødigt allerede nu at drøfte, hvad der skal foretages, hvis vi om tre Aar ikke have opnaaet dette Resultat. Selvfølgelig erkender jeg, at er et saadant Resultat ikke opnaaet, staa Rigsdagen og særlig dette høje Ting frit, thi den Lov, vi nu gaa til at vedtage, gælder kun i tre Aar; men jeg er gaaet med til denne Tids-

grænse under den Overbevisning, som jeg vedblivende beholder, at har man først begyndt fra Statens Side paa at give Bidrag til den fri Fattigunderstøttelse, i det hele til de Formaal, som fremmes ved „de fattiges Kasser“, vil man ikke slippe det, naar de tre Aar ere gaaede. Jeg tror, at ogsaa dette høje Ting vil vise den samme Velvillie over for den fri Fattigunderstøttelse, som det viser nu ved at vedtage dette Lovforslag, der foreløbig fastslaar et Bidrag dertil i de første tre Aar.

Da ingen flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Rederes Forpligtelse til at meddele statistiske Oplysninger

skal jeg efter derom fremsat Ønske lade udgaa af Dagsordenen i Dag.

Som Følge heraf gik man til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Navneforandring.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 258 ff., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 979 ff.).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Bærentsen): Paa Udvalgets Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse med de Ændringer, der ere opførte i Betænkningen. Ved at forhandle om Lovforslaget er Udvalget kommet til den Overbevisning, at det indeholder betydelige Fremskridt i Forhold til de hidtidige Regler med Hensyn til Beskyttelse for og Antagelse af Navne. Den hidtil gældende